

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/100/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010199
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2317010199.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondillovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona (účinného v čase žalovaného skutku), o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 19.04.2023, č. k. 9T/54/2017-661, na verejnom zasadnutí konanom 25.04.2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 4 Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona ruší sa výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 09.06.2022, sp. zn. 1T/45/2022, právoplatný dňa 24.06.2022 a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 22.08.2022, sp. zn. 9T/106/2021, právoplatný dňa 22.10.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 19.04.2023, č. k. 9T/54/2017-661 (ďalej len napadnutý rozsudok) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona

s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona (účinného v čase žalovaného skutku), na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa mesiaca január 2016 do 10.08.2016 za účelom získania finančného prospechu si opakovane bez príslušného povolenia zabezpečoval na doposiaľ bližšie nezistených miestach od doposiaľ bližšie nezistených osôb psychotropnú látku metamfetamín (zvanú pervitín), ktorú následne sám užíval, ako aj rozdelil a zabalil na menšie množstvá a ďalej predával v obci D., okres Šaľa, a tiež v okolitých obciach iným konzumentom tejto látky, pričom takto predal pervitín najmenej štyrom osobám, a to (i) E. F., (ii) G. A., (iii) F. H. a (iv) G. I., ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, pričom dňa 10.08.2016 v Šali mu bola vykonaná osobná prehliadka, pri ktorej mu boli zaistené

a. 2 ks zatavených injekčných striekačiek s obsahom metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu (metylsulfonyl-metán, MSM) s celkovou hmotnosťou 2.925 mg (a priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 52,7% hmotnostných obsahujúcich 1.541 mg absolútneho metamfetamínu), čo s ohľadom na celkovú hmotnosť 2.925 mg a rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR predstavuje najmenej 29 obvykle jednorazových dávok psychotropnej látky na použitie, a

b. fragment alobalu s 31 mg kryštalického materiálu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 29,8% hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúce 9 mg absolútneho metamfetamínu, čo s ohľadom na celkovú hmotnosť 31 mg a rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR predstavuje menej ako jednu obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky na použitie, spolu teda vzhľadom na celkovú hmotnosť zaistenej látky 2.956 mg a rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR necelých 30 obvykle jednorazových dávok psychotropnej látky (metamfetamín) na použitie, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch (z. č. 139/1998 Z. z. v príslušnom znení) do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom okresného súdu zo dňa 09.06.2022, sp. zn. 1T/45/2022, právoplatným dňa 24.06.2022, a trestným rozkazom okresného súdu zo dňa 22.08.2022, sp. zn. 9T/106/2021, právoplatným dňa 22.10.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len prokurátorka) do zápisnice nevyjadrila k podaniu opravného prostriedku a rovnako tak aj obžalovaný.

Obžalovaný podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie čo do výroku o treste prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca (ďalej len obhajca).

V odvolaní namietal, že obžalovaný bol okresným súdom uznaný za vinného z trestnej činnosti za obdobie od januára 2016 do augusta 2016. Účelom trestu nie je vytvoriť obžalovanému prekážky v jeho zaradení do riadneho života, pričom v danej veci by sa to v dôsledku uloženia tak dlhého trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov stalo. Obžalovaný dlhodobo pracuje a vedie riadny život, hoci v dôsledku závislosti od návykových látok sa dopustil vybočenia z vedenia inak riadneho života, čo napokon konštatoval aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 6. Najviac obžalovanému pomôže ochranné liečenie, ktoré mu okresný súd uložil, preto sa domnieva, že v spojení s týmto ochranným liečením je možné účel trestu dosiahnuť aj trestom odňatia slobody v najnižšej možnej výmere 5 rokov. Obhajca ďalej namietal, že by bolo neprimerane prísne pre obžalovaného, ak by mu za daných okolností nebolo možné znížiť trest odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, a to aj s poukazom na dĺžku doterajšieho konania, ktorú obžalovaný nezavinil. Dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu, procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných

veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Trestného zákona) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom. (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. marca 2010, sp. zn. 5To/14/2009, R 10/2011). Navrhol preto, aby Krajský súd v Trnave (ďalej aj krajský súd) napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, aby rozhodol sám a obžalovanému znížil trest odňatia slobody na 5 rokov a zaradil ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného písomne nevyjadril.

Za účelom prejednanja podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 07.12.2023, pričom obhajca požiadal o odročenie verejného zasadnutia z dôvodu kolízie a obžalovaný z dôvodu ošetrovania lekárom. Krajský súd tak odročil termín verejného zasadnutia na 23.01.2024, pričom obhajca sa opäť ospravedlnil pre kolíziu pojednávania, čo však nebolo krajským súdom akceptované, no napriek tomu sa obhajca nedostavil. Ďalší termín bol určený na 27.02.2024, z ktorého sa ospravedlnil obhajca pre chorobu i obžalovaný. Následne bol určený termín 12.03.2024, ktorého sa zúčastnil len náhradný obhajca Mgr. Ing. Juraj Trokan (ďalej len náhradný obhajca), obžalovaný a obhajca sa nedostavili. Krajský súd potom stanovil termín verejného zasadnutia na 25.04.2024, ktorého sa už zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho náhradný obhajca. Obhajca obžalovaného sa ospravedlnil z účasti na verejnom zasadnutí.

Predsedička senátu pred otvorením verejného zasadnutia oboznámila návrh obžalovaného na prerušenie trestného stíhania (č. I. 794 spisu). Krajský súd k tejto procesnej námietke uviedol, že nevyhovel jeho žiadosti o prerušenie trestného stíhania s ohľadom na pozastavenie účinnosti novely trestného zákona Ústavným súdom SR, pričom krajský súd konštatuje, že sa stotožňuje s názorom (viď Právne listy 12.3.2024 J. C. K.), podľa ktorého pokiaľ ešte konkrétna právna norma účinná nie je, nakoľko ešte neubehla legiškvačná lehota, respektíve jej účinnosť nenastane v dôsledku rozhodnutia ústavného súdu o pozastavení účinnosti právneho predpisu alebo jeho časti, potom nejde o právnu normu, ktorá by bola v praxi použiteľná (ktorá by mohla byť použitá na úpravu právnych vzťahov) a teda ani nemožno hovoriť, že ide o právnu normu, ktorej použitie by mohlo byť rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej (nedá sa logicky hovoriť o právnej norme, ktorá zatiaľ nebola účinná vôbec, že ide o právnu normu, ktorej použitie je rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, nakoľko sa aplikuje stále stará právna norma, pretože jej obsah nebol zatiaľ účinne zmenený, keďže nová právna norma účinnosť zatiaľ nenadobudla). Totiž podľa § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku policajt preruší trestné stíhanie, ak ústavný súd alebo Súdny dvor Európskej únie pozastaví účinnosť právneho predpisu alebo jeho časti, ktorého použitie je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej.

V zmysle uvedeného platí, že novelizácia právneho predpisu (tzv. novela) mení, dopĺňa, či ruší určitú časť skoršieho právneho predpisu. Novela je síce obsahovo viazaná na novelizovaný právny predpis, avšak je právnym predpisom samostatným. Má preto vlastnú platnosť a aj svoju vlastnú účinnosť. Až odo dňa svojej účinnosti sa jej obsah stáva obsahom právneho predpisu novelizovaného a musí byť použitý v aplikačnej praxi. Až dňom účinnosti novely je novela inkorporovaná do skoršieho právneho predpisu a je pripravená na použitie a až po nadobudnutí účinnosti novely je skorší právny predpis účinný vo svojej zmenenej podobe (Knapp, V.: Teorie práva. Plzeň: Aleš Čeněk, 2024 s. 173 a nasl.).

Z ustanovenia § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku je pritom zjavné, že sa týka iba prípadov, v ktorých ústavný súd pozastavil účinnosť už účinného právneho predpisu alebo jeho časti. Tento záver nepochybne vyplýva z toho, že musí ísť o pozastavenie právneho predpisu alebo jeho časti, ktorého „použitie“ je rozhodujúce pre konanie alebo rozhodnutie vo veci samej, t. j. musí ísť o takú právnu normu, ktorá je už na právne vzťahy aplikovateľná, nakoľko len účinná právna norma môže byť orgánmi činnými v trestnom konaní, či súdmi „použitá“, teda aplikovaná. Slovo „použitie“ uvedené v ustanovení § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku sa teda vzťahuje k aplikácii právnej normy v praxi, ktorá je možná len vtedy, ak ide o právnu normu účinnú. Toto slovo použil zákonodarca zámerne, nakoľko tak chcel jednoznačne vyjadriť, že pre trestné stíhanie, či rozhodnutie vo veci samej sú relevantné iba tie právne normy, ktoré sú už účinné, nakoľko len tie sú použiteľné a preto je nutné prerušiť trestné stíhanie, ak ústavný súd takúto už účinnú a použiteľnú právnu normu pozastaví (dočasne „zmrazi“ jej účinnosť).

Nejde tu preto o reštriktívny výklad ustanovenia § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku, ale ide o výklad jazykový, logický a teleologický, ktorý sa pohybuje v hraniciach textu zákona. Nová právna úprava nie je ešte účinná a je bez významu, či je to preto, že účinnosť pozastavil ústavný súd alebo napríklad preto, že plynie legiškvačná lehota medzi platnosťou a účinnosťou právnej normy. Orgány aplikácie práva musia postupovať podľa tej právnej normy, ktorá je účinná v čase ich rozhodovania a nemôžu

brať do úvahy právnu normu, ktorá nebola a ani nie je účinná a je bez významu z akých dôvodov ešte účinná nie je. Obsah právnej normy sa pre orgány aplikácie práva mení až vtedy, ak nová právna norma vstúpi do účinnosti, nakoľko až vtedy účinne mení obsah doterajšej právnej normy a musí byť použitá na právne vzťahy.

To, že orgány aplikácie práva postupujú pri svojom rozhodovaní podľa účinnej právnej normy a nečakajú na to, či a prípadne kedy nadobudne účinnosť nová právna úprava nemôže byť porušením žiadneho zákonného, či ústavného princípu, nakoľko úlohou orgánov aplikácie práva je práve prejednávanie a rozhodovanie trestných vecí a nie meditovanie nad tým, či právny predpis, ktorý ešte nie je účinný a ktorý ani nikdy nemusí nadobudnúť účinnosť je alebo nie je v prospech obvineného.

Možno preto uzatvoriť, že novela Trestného zákona doposiaľ nenadobudla účinnosť, nakoľko jej účinnosť bola pozastavená uznesením ústavného súdu a preto nie je aplikovateľná (použiteľná) na žiadne trestné veci. Jej ustanovenia teda nie sú nateraz rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej v žiadnej trestnej veci a preto v tejto situácii nie je ani možné aplikovať ustanovenie o prerušení trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku, či obdobné ustanovenia týkajúce sa súdneho konania. Prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku v dôsledku uznesenia ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 3/2024 zo dňa 28.02.2024 by bol postup zjavne v rozpore so zákonom. Potom, čo krajský súd nevyhovel návrhu obžalovaného na prerušenie trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku otvoril verejné zasadnutie. Dokazovanie na verejnom zasadnutí krajský súd nedopíňal, keďže v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Náhradný obhajca sa pridržiaval všetkých skutočností uvedených v odvolaní a navrhol tomuto vyhovieť. Obžalovaný uviedol, že sa pridržiava toho, čo povedal jeho náhradný obhajca.

Podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - obžalovaným, postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere treba uviesť, že zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom tohto

výroku vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona spočíva v tom, že páchateľovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že páchateľ spáchal viac trestných činov, čo ale neplatí, ak sa trest ukladá aj s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa rovnakých zásad sa postupuje aj pri ukladaní súhrnného trestu, ktorý súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchateľa odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchateľ potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchateľovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchateľa priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchateľ sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchateľ za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest existoval viacčinný súbeh. Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchateľa, a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchateľ bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchateľa odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávaný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za, ktorý už bol odsúdený).

Z obsahu spisového materiálu okresného súdu pod sp. zn. 1T/45/2022 krajský súd zistil, že obžaloba v tejto veci napadla na okresný súd 08.06.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného do 01.05.2022 a vo veci bol vydaný

trestný rozkaz dňa 09.06.2022, č. k. 1T/45/2022-48, ktorý bol doručený obžalovanému 15.06.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.06.2022.

Z obsahu spisového materiálu okresného súdu pod sp. zn. 9T/106/2021 krajský súd zistil, že obžaloba v tejto veci napadla na okresný súd 16.11.2021 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a vo veci bol vydaný trestný rozkaz dňa 22.08.2022, č. k. 9T/106/2021-91, ktorý bol doručený obžalovanému 13.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.10.2022.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd ustálil, že aktuálne súdený skutok spáchaný obžalovaným v období od januára 2016 do 10.08.2016 je vo viacčinnom súbehu so skutkami spáchanými obžalovaným 13.08.2021 (trestné stíhanie bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 1T/45/2020) a od 19.02.2021 do 26.02.2021 (trestné stíhanie bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 9T/106/2021), keďže medzi týmito skutkami nebol vyhlásený žiaden odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného, ktorý by bol prvý v poradí. Za všetky tieto skutky je preto potrebné obžalovanému uložiť jeden súhrnný trest podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom okresného súdu zo dňa 09.06.2022, sp. zn. 1T/45/2022, právoplatným dňa 24.06.2022 a trestným rozkazom okresného súdu zo dňa 22.08.2022, sp. zn. 9T/106/2021, právoplatným dňa 22.10.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o ukládanie súhrnného trestu, krajský súd ho ukladal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich (zo zbiehajúcich sa) najprísnejšie trestný. Tým je obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody vo výmere od 10 rokov do 15 rokov.

Krajský súd u obžalovaného vzhliadol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, pričom u neho nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Bolo tak potrebné upraviť zákonnú trestnú sadzbu tak, že ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností zníži sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda upravená horná hranica bude 13 rokov a 4 mesiace. Keďže súhrnný trest sa ukladá podľa zásad o úhrnnom treste, pričom pokiaľ súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, teda upravená trestná sadzba, v ktorej bolo možné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody sa v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona zmenila na 17 rokov a 9 mesiacov. (Postupuje sa v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu SR uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 04/2009 pod číslom 32).

Následne u obžalovaného krajský súd aplikoval § 39 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko uvedené ustanovenie upravuje podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v prípade, že súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

„Podľa ustálenej súdnej praxe dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprímerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom (primerane rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované pod číslom 10 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 1/2011).

S poukazom na citovanú judikatúru Najvyššieho súdu SR krajský súd dáva za pravdu obhajobe, že vzhľadom na skutočnosť, že od spáchania skutku v roku 2016, až do rozhodnutia na krajskom súde ubehlo 8 rokov, pričom je možné túto dĺžku konania vyhodnotiť ako neprímerane dlhú dobu, bolo potom nevyhnutné zohľadniť túto okolnosť pri výmere trestu. Pri výmere trestu krajský súd zohľadnil aj vyhlásenie o vine obžalovaného, ktoré urobil pred súdom. Na základe uvedeného tak postupom podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona zmiernil obžalovanému trest odňatia slobody až na 5 rokov a 8 mesiacov. Obžalovanému nebolo možné znížiť trest odňatia slobody až na 5 rokov v zmysle § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ako to navrhovala obhajoba, pretože na jednej strane trestné stíhanie za predmetný skutok síce trvalo 8 rokov, avšak aj obžalovaný sa počas trestného konania dopúšťal obštrukcií, keď sa

nedostavoval na jednotlivé úkony trestného konania, na základe predvolania, čím sa sčasti podieľal na neprimeranej dĺžke trestného konania.

Na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovaného krajský súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) a § 48 ods. 4 Trestného zákona, keď sa stotožnil v tomto smere s postupom okresného súdu.

Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako dôvodné, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol o treste pre obžalovaného, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali.

Krajský súd považuje ním uložený trest nielen za zákonný, ale aj primeraný a spravodlivý, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdi konanie obžalovaného.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.